

SAO SỢ HÃI

Huy Hoàng

Cảm hứng Mc 4, 35-41 CN 12 TN B



1. Đời trần thế, ai biết mà ngờ! đang bình
2. Ở trần thế, mang kiếp người trần, như thuyền
3. Thờ lạy Chúa, khi tháng ngày đời luôn bình
4. Thật hạnh phúc, ai có một người luôn ở



1. an, bỗng nổi sóng gió. Nước ngập
2. nan giữa đời ghềnh thác. Lúc nhẹ
3. yên, chẳng gặp khốn khó con tưởng
4. bên lúc mình gian khó, mãi là



1. thuyền, hiểm nguy đắm chìm, mà Chúa
2. nhàn sóng êm gió lặng, thuyền lướt
3. mình mãi luôn tin thành thờ Chúa
4. người hết lòng yêu mình, tình mến



1. như ngủ yên quên lãng! Con sợ
2. trôi, đời vui ca hát. Nhưng ngày
3. thôi, dù ai thay đổi. Khi khổ
4. thương đậm sâu nghĩa thiết! Con tưởng



1. lo, bão tố cuộc đời, làm hồn
2. mai, đến chỗ gặp ghềnh, Ngai ở
3. đau, những lúc buồn sâu, thì hoang
4. con mến Chúa thật lòng, mà vừa



1. con chìm giữa biển đời, mà sức con mong manh yếu
2. bên, từng bước đồng hành, vì kém tin, trong cơn nguy
3. mang, tình yêu nhạt màu, hồn đã quên, lời nguyện yêu
4. khi gặp gió biển động, thì ngã thua. Con tin nơi



1. đuối, không có Ngài con cậy nhờ ai?
2. khốn, con cho là Chúa chẳng để tâm.
3. dấu: "con yêu Ngài", nay còn gì đâu!
4. Chúa, nhưng chỉ là tin ở đâu môi.



ĐK: Sao sợ lo, không tin thật lòng, Thầy ở



bên, sao còn sợ hãi, sao nghi ngờ tình Chúa yêu thương.



Bước đường con Chúa đếm cả rồi, Chúa giữ



gìn từng sợi tóc mềm, Ngài theo con từng bước chân



đi, sao con còn sợ hãi làm gì?